

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Trepidatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

*Horat. 3.
Carm. od.
2.* Quid vero formidinis & trepidi pavoris hieroglyphicum Lepus habeatur, facit id supreme. Quod midum ejus ingenium, cui pavor supra unum quodque aliud animal peculiaris, à quo, ut Pollux ait, etiam πίλεξ appellatur: πίλοστι enim formidare est. Unde Demosthenes in Aeschinem invectus ait, λαγώς βίον εξέδιως καὶ τερπάντις οὐ πληγήσεις τοξονάν. Lepori similem vivis vitam, pavitans & tremens, impendens semper flagrū prospettans. Hinc Cornificii Poetæ dictum memoratur civili bello, qui milites suos sepe fugientes, Galeatos lepores in opprobrium appellatbat. Apud Hebreos Saphan occultationem, ut ita dicam, significat, & locutio ea per scripta Lepuscum significat: quod insitam huic animali pavitationem, si dicere concedatur, notet, qui scilicet in cubilibus libentissime delitescat. Atque hinc factum ut Leporis occursum Augures ominosum, improsperum & inauspicatum dixerint, quod quidem non nostri tantum temporis vulgus credit, sed veteribus etiam persuasum fuisse testatur Senariolus,

φανέσθι λαγώς δυσυχεῖς ποτὲ τελέσει.

Inauspicatum dat iter oblatus Lepus.

Archidamus autem Zeuxidami F. Spartiata, quamvis alii Lysandrum ponunt, Corinthiorum ubiq; aggressus, cum Loporem ex loco muris vicino excitatum animadvertisset, omnino in hostes convefo, futurum ait ad milites ut hostes facile caperentur: ejus quippe casu usus ad incendendos eorum animos, & taxandam hostium ignaviam, quod urbes ea minime bellicosa videretur, quam tu ad Lepores inhabitarent. Pari propemodum eventu Arnulpho rege, qui Berengario auxilium tulera, Romam oppugnante, excitus è latebris clamore tumultuq; militum, Lepus urbē versus cursum aspit: hunc milites toto temere agmine concito insequi cum cœpsissent, cursuq; & clamoribus acti deterrent, Romani, qui propugnaculis stabant, urbem eo impetu peti veriti, cui se longe impus propter defendantium inopiam arbitrabantur, pari consensu desertis moenibus ad terram se sumiserere. Barbari occasione freti, sellis Equorum & veterinorum ad moenia in cumulum aggesisti, per nulla reluctante in moenia evasere, Leoninamq; urbem (primaria nunc Romanæ urbis est regio haec) nullo negotio ceperunt.

VENUSTAS. CAP. VI.

*Lepus Ve-
neri sacer.
Leporina
carnis esu
efficax.* Est & venustatis symbolum Lepus, Venerique fecunditatis ergo clarissimus omnium existimatissimus. Et tur, cui non sine religione sacer est, & inter ejus delicias adnumeratur. Opera pretium vero est apud Philostratum in picturis videre Loporem hunc, sub arbore malo inter Amores otiantem, quem decidentia terra poma depascentem, multaq; semesa pratereuntem modo hæc, modo illa commotientem, ubi illi deprehenderunt, ibi tum alius complosis manibus, clamore alius, alius clamore ventilata jaclataq; perterrefaciunt, supervolitant alii feram vociferatione illam excitantes, & modo hoc modo illuc cursu percitat agitant: pedestres alii vestigia consequantur, alias tamquam alieni jaculaturus impetum in eam facit, alioq; avertit, alias Lepusculi cruribus insidias molitur ille ubi ulnas jamjam apprehensus est, mollissima pilorum lubricitate fretus, minimo se negotio expedit, sublimisq; sublatu saltu, capturam evadit. Risu itaq; Amores diffundunt, collabentesq; pre lascivia & nimia cachinnorum agitatione, alius in latus, alius superinus, resupinus alius, per herbas passim fiti provolvuntur. Sagittam vero nemo unus intorquet, sed vivum capere contendunt, gratissimum Veneri matri vietimam oblatur. Atque ita Lepus præcipue Veneri debetur. Accidit huc & Valerii Martialis testimonium, qui persuasum mortalibus ait, ex Leporina carnis esu formosiores venusti resq; fieri homines, falso & mordaci ejus Epigrammati joco:

Si quando Loporem mittis mibi Gellia, mandas,

Formofus septem Marce diebus eris.

Si non derides, si verum Gellia mandas

Edisti numquam Gellia tu Loporem.

Et quod super Alexandro Severo dictatum est, quem & formosum, & humanum, & cultum, & venustum, & affabilem, ex asidua Lepuscularum esitatione factum asserebant. Unde versus illi circumserebantur ex Epigrammate:

Venatus facit & Lepu comesus,

De quo continuum capit Loporem.

Tum